

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

18. října 2018*

„Dumping – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Změna doplňkového kódu TARIC určité společnosti – Žaloba na neplatnost – Akt napadnutelný žalobou – Bezprostřední dotčení – Osobní dotčení – Přípustnost – Účinky zrušujícího rozsudku – Pravidlo rovnocennosti právních forem“

Ve věci T-364/16,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., se sídlem v Ostravě-Kunčicích (Česká republika), a další žalobkyně, jejichž jména jsou uvedena v příloze¹, zastoupené G. Berrischem, avocat, a B. Byrnem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Demeneix a J.-F. Brakelandem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. června 2016 vyškrtnout společnost Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd ze seznamu společností zapsaných pod doplňkovým kódem TARIC A 950 a zapsat ji pod doplňkový kód TARIC C 129, pro všechny kódy kombinované nomenklatury uvedené v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2272 ze dne 7. prosince 2015 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2015, L 322, s. 21),

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení V. Tomljenović, předsedkyně, E. Bieliūnas a A. Marcoulli (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

¹ – Seznam dalších žalobkyň je připojen pouze k verzi oznámené účastníkům řízení.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 9. července 2008, v návaznosti na stížnost předloženou Výborem na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky, Evropská komise zveřejnila oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2008, C 174, s. 7).
- 2 Dne 24. září 2009 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 262, s. 19).
- 3 Dne 30. prosince 2009 podala společnost Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, se sídlem v Huang Shi (Čína) (dále jen „společnost Hubei“), žalobu na neplatnost nařízení č. 926/2009 v rozsahu, v němž jí týká. Komise a společnost ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., jakož i dalších třináct evropských společností vyrábějících bezešvé trubky a duté profily (dále jen „společnost ArcelorMittal a další“), vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.
- 4 Tribunál rozsudkem ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), zrušil nařízení č. 926/2009 v rozsahu, v němž uvalilo antidumpingové clo na vývoz výrobků vyrobených společnostmi Hubei a stanovilo výběr prozatímního cla uvaleného na tento vývoz.
- 5 Dne 14. a 15. dubna 2014 podaly společnost ArcelorMittal a další, jakož i Rada kasační opravné prostředky proti rozsudku ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35).
- 6 Dne 7. prosince 2015 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/2272 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2015, L 322, s. 21).
- 7 Soudní dvůr rozsudkem ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), zamítl kasační opravné prostředky podané společnostmi ArcelorMittal a dalšími, jakož i Radou.
- 8 Dne 7. června 2016 se žalobkyně, společnost ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další žalobkyně, jejichž jména jsou uvedena v příloze, tj. dvanáct dalších společností, které byly účastnicemi řízení ve věcech T-528/09, C-186/14 P a C-193/14 P, dozvěděly, že se Komise rozhodla vyškrtnout společnost Hubei ze seznamu společností zapsaných pod doplňkovým kódem A 950 integrovaného sazebníku Evropské unie (TARIC) a zapsat ji pod doplňkový kód TARIC C 129 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Podle informací poskytnutých žalobkyněmi bylo dotčené napadené rozhodnutí přijato generálním ředitelstvím (GŘ) Komise pro daně a celní unii. Komise ve svých písemnostech potvrdila, že GŘ pro daně a celní unii změnilo TARIC dne 3. června 2016 vytvořením dotčeného doplňkového kódu.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. července 2016 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.

- 10 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne požádaly žalobkyně, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení podle článku 152 jednacího řádu Tribunálu. Dne 26. července 2016 předložila Komise svá vyjádření k této žádosti. Rozhodnutím Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 11. srpna 2016 byla žádost o projednání věci ve zrychleném řízení zamítnuta.
- 11 Vzhledem k tomu, že se změnilo složení senátů Tribunálu, byla soudkyně zpravodajka přidělena podle čl. 27 odst. 5 jednacího řádu k sedmému senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.
- 12 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky se Tribunál (sedmý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených článkem 89 jednacího řádu Tribunálu položil účastnicím řízení písemné otázky. Účastnice řízení na tyto otázky odpověděly ve stanovených lhůtách.
- 13 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 18. ledna 2018.
- 14 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- napadené rozhodnutí zrušil;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 15 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřijatelnou a v každém případě ji zamítl jako neopodstatněnou;
  - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 16 Žaloba spočívá v jediném žalobním důvodu, vycházejícím z absence právního základu napadeného rozhodnutí a porušení čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 a jeho přílohy.
- 17 Komise, aniž formálně vznesla námitku nepřijatelnosti na základě samostatného podání, tvrdí, že žaloba je nepřijatelná.

K přijatelnosti

- 18 Komise především zpochybňuje existenci napadnutelného aktu. Připomíná, že vzhledem k tomu, že ke zrušení unijního aktu dochází *ex tunc* a že jeho účinky jsou okamžité a bezpodmínečné, je absence cel na dovoz dotyčného výrobku vyrobeného společností Hubei důsledkem rozsudků vydaných unijními soudy. Na rozdíl od toho, co podle všeho tvrdí žalobkyně, prováděcí nařízení 2015/2272 „nevzkřísilo“ právní základ pro uložení cel na výrobky vyrobené společností Hubei. Toto nařízení, v němž byla znovu posouzena platná opatření, nezavedlo nová opatření, ale ponechalo v platnosti stávající opatření, jak prokazuje odůvodnění tohoto nařízení. Komise rovněž zdůrazňuje, že podmínky pro zavedení nových opatření nebo ponechání v platnosti stávajících opatření jsou odlišné. Vzhledem k tomu, že v návaznosti na rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), byla antidumpingová opatření vůči výrobkům vyrobeným společností Hubei se zpětným účinkem zrušena, uvedená opatření nemohla být ponechána v platnosti. V každém případě zavedení zvláštního kódu TARIC nepředstavuje napadnutelný akt vyvolávající právní účinky. TARIC má informativní úlohu a je pouze odrazem aktů

vyvolávajících právní účinky. Vnitrostátní celní orgány byly oprávněny přestat vybírat antidumpingové clo z dovozu výrobků vyrobených společnostmi Hubei bez ohledu na vytvoření kódu TARIC, který má informovat širokou veřejnost.

- 19 Dále Komise podpůrně tvrdí, že žalobkyně nemají aktivní legitimaci ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Informacemi obsaženými v databázi TARIC nejsou osobně dotčeny. Nejsou podle ní ani bezprostředně dotčeny, jelikož i když informace obsažené v databázi TARIC vyvolávají právní účinky, omezují se striktně na celní správy členských států. Případný hospodářský dopad zrušení opatření vůči společnosti Hubei nepostačuje k prokázání změny právní situace žalobkyně.
- 20 Konečně Komise poznamenává, že skutečným cílem žaloby může ve skutečnosti být snaha, aby Tribunál vyložil, jaké účinky má jeho zrušující rozsudek na platnost prováděcího nařízení 2015/2272. Takový návrh je nepřijatelný.
- 21 Žalobkyně zpochybňují argumenty Komise.

K existenci napadnutelného aktu

- 22 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že akty nebo rozhodnutí, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU, mohou být pouze opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobců. Kromě toho nemůže být předmětem žaloby na neplatnost akt, který nemůže mít právní účinky a ani nemá takové účinky vyvolávat. Při určování toho, zda napadený akt takovéto účinky vyvolává, je třeba se zaměřit na jeho podstatu (viz rozsudek ze dne 30. září 2003, Eurocoton a další v. Rada, C-76/01 P, EU:C:2003:511, body 54 a 56, jakož i citovaná judikatura).
- 23 V projednávaném případě je napadeným rozhodnutím akt, kterým se Komise rozhodla vyškrtnout společnost Hubei ze seznamu společností zapsaných pod doplňkovým kódem TARIC A 950 a zapsat ji pod doplňkový kód TARIC C 129, na který se nevztahuje výběr antidumpingového cla z dovozu dotyčného výrobku. Komise ve svých písemnostech potvrdila, že tento doplňkový kód „informuje celní orgány o tom, že v okamžiku celního odbavení není nutné vypočítat antidumpingové clo“.
- 24 Zaprvé je třeba zdůraznit, že Komise zavádí, aktualizuje, spravuje a zveřejňuje TARIC v souladu s články 2 a 6 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382). Navíc podle čl. 5 odst. 1 nařízení č. 2658/87 Komise a členské státy „použijí“ TARIC při uplatňování unijních opatření týkajících se dovozu do Unie a vývozu z ní. Podle odstavce 2 téhož ustanovení se kódy TARIC a doplňkové kódy „použijí“ na „veškerý dovoz“. Mimoto podle článku 2 nařízení č. 2658/87 je doplňkové třídění TARIC, nazvané „podpoložky [TARIC]“, „nezbytné“ k provádění specifických unijních opatření uvedených v příloze II tohoto nařízení, která zahrnuje zejména antidumpingová cla. Konečně dvanáctý bod odůvodnění nařízení č. 2658/87 připomíná, že sazební opatření obsažená v TARIC tvoří součást společného celního sazebníku.
- 25 Z výše uvedeného vyplývá, že členské státy musí v zásadě uplatnit opatření přijatá prostřednictvím kódů a doplňkových kódů TARIC za účelem jednotného provádění společného celního sazebníku. Rovněž je třeba zdůraznit, že Komise má nejen pravomoc zavést, aktualizovat, spravovat a zveřejňovat TARIC, ale také přijmout, měnit nebo zrušit antidumpingová opatření.
- 26 Zadruhé je třeba uvést, že Komise napadeným rozhodnutím vytvořila doplňkový kód TARIC C 129, který předtím neexistoval. Vytvořením tohoto kódu došlo k nahrazení kódu TARIC výrobků vyrobených společnostmi Hubei, který se používal pro výběr antidumpingového cla, a sice doplňkový

kód TARIC A 950. Navíc, jak vyplývá z výňatku TARIC, který byl předložen jako příloha k žalobě, doplňkový kód TARIC C 129 byl vytvořen v rámci používání prováděcího nařízení 2015/2272, které je v tomto výňatku formálně zmíněno.

- 27 Zatřetí vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 přinejmenším umožnilo oznámit vnitrostátním celním orgánům, že dovoz dotyčného výrobku vyrobeného společností Hubei nepodléhá výběru antidumpingového cla, a to navzdory existenci prováděcího nařízení 2015/2272, které takový výběr stanovilo. Vytvoření tohoto doplňkového kódu TARIC tedy umožnilo jednotným způsobem zajistit, aby z výrobků vyrobených společností Hubei nebylo na celém celním území Unie vybíráno antidumpingové clo.
- 28 Komise ostatně ve svých odpovědích na organizační procesní opatření potvrdila, že antidumpingové clo bylo vybíráno od 7. dubna 2016, data vyhlášení rozsudku ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), do vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 a že vnitrostátní celní orgány od vytvoření tohoto kódu již takový výběr neprováděly. Komise rovněž uvedla, že doplňkový kód TARIC C 129 byl vytvořen na podporu automatizovaného celního odbavení výrobků vyrobených společností Hubei. Konečně Komise v podstatě uvedla, že výběr antidumpingového cla celními orgány z výrobků vyrobených společností Hubei byl po vydání rozsudků ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), chybný. Z toho vyplývá, že vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 mělo přinejmenším za následek změnu této situace a že záměrem Komise bylo zabránit tomu, aby vnitrostátní celní orgány nadále vybíraly antidumpingové clo z výrobků vyrobených společností Hubei.
- 29 Začtvrté je třeba zdůraznit, že ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), nebyla předmětem sporu legalita prováděcího nařízení 2015/2272 ve vztahu ke společnosti Hubei a že účelem vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 je právě neuplatňovat antidumpingového cla uloženého uvedeným nařízením na společnost Hubei. V tomto ohledu je třeba připomenout, že aktům orgánů v zásadě svědčí presumpce legality a zakládají tudíž právní účinky tak dlouho, dokud nejsou zrušeny svým autorem *ab initio*, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny neplatnými v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo námitku protiprávnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 48; ze dne 8. července 1999, Chemie Linz v. Komise, C-245/92 P, EU:C:1999:363, bod 93, a ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 184).
- 30 Vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 tedy vychází z právního výkladu Komise ke spojitosti mezi zrušením nařízení č. 926/2009 v rozsahu, v němž se týká společnosti Hubei, a uplatněním prováděcího nařízení 2015/2272 na dovoz výrobků vyrobených touto společností. Komise ostatně ve své žalobní odpovědi potvrdila, že v projednávaném případě se z její strany jednalo o výklad týkající se „otázky [...] zda se v případě účastníka řízení, který sám úspěšně podal žalobu na neplatnost antidumpingového cla, účinky neplatnosti tohoto cla vyhlášené Tribunálem vztahují i na opatření přijaté pouze k ponechání v platnosti tohoto cla“.
- 31 Takový právní výklad přitom nevychází z automatického uplatňování rozsudků ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), vnitrostátními celními orgány. Projednávaná situace se tedy liší od případů, ve kterých vnitrostátní celní orgány musejí ve svém právním řádu vyvodit důsledky ze zrušení nařízení o uložení antidumpingového cla nebo z konstatování jeho neplatnosti s tím, že uvedené clo případně vrátí (viz rozsudek ze dne 18. ledna 2017, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, bod 34 a citovaná judikatura).

- 32 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí vyvolalo právní účinky, které provádí vnitrostátní celní orgány od vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129, jehož cílem je, aby tyto orgány již nevybíraly antidumpingové clo, pokud jde o výrobky vyrobené společnostmi Hubei, jak to stanoví prováděcí nařízení 2015/2272, i když toto nařízení nebylo zrušeno nebo prohlášeno za neplatné unijním soudem. Je třeba rovněž zdůraznit, že účinky napadeného rozhodnutí musí být považovány za konečné, jak ostatně tvrdí sama Komise ve svém oznámení týkajícím se rozsudku ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), zveřejněném dne 9. září 2016 (Úř. věst. 2016, C 331, s. 4). V tomto oznámení Komise uvedla, že „doposud vybrané antidumpingové clo [z výrobků vyrobených společnostmi Hubei] [...] musí být v souladu s platnými celními předpisy vráceno“. Komise se dále rozhodla opětovně zahájit šetření, přičemž toto opětovné šetření omezila na zrušení antidumpingového cla uloženého čínským vyvážejícím výrobcům, jmenovitě uvedeným v prováděcím nařízení 2015/2272, „jiným než [společnost] Hubei“.
- 33 Kromě toho s ohledem na výše uvedené může být napadené rozhodnutí rovněž považováno za opatření provádějící rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), ve smyslu článku 266 SFEU. V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoli Komise ve své žalobní odpovědi namítala, že se nemusela opřít o článek 266 SFEU k přijetí právně závazného aktu, ve své odpovědi na žádost o projednání věci ve zrychleném řízení zároveň uvedla, že „v souladu s článkem 266 SFEU“ měla povinnost přijmout opatření nezbytná k provedení těchto rozsudků a že vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 bylo „v plném souladu s tímto ustanovením“. V této souvislosti je třeba připomenout, že článek 266 SFEU zavádí povinnost orgánů napravit zjištěnou protiprávnost v souladu s výrokem a odůvodněním zrušujícího rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, body 80 a 81, a ze dne 28. ledna 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, body 48 a 49). Soudní přezkum dodržení povinnosti vyplývající z článku 266 SFEU ze strany orgánů je zajištěn mimo jiné prostřednictvím právního prostředku stanoveného v článku 263 SFEU [usnesení ze dne 28. března 2006, *Mediocrurso v. Komise*, T-451/04, nezveřejněné, EU:T:2006:95, bod 23; v tomto smyslu rovněž viz rozsudek ze dne 21. dubna 2005, *Holcim (Deutschland) v. Komise*, T-28/03, EU:T:2005:139, bod 33 a citovaná judikatura].
- 34 Konečně, právní účinky napadeného rozhodnutí, jehož cílem je, aby již nebylo z výrobků vyrobených společnostmi Hubei vybíráno antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272, mohou ovlivnit zájmy podniků, které iniciovaly antidumpingové šetření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. září 2003, *Eurocoton a další v. Rada*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, body 66 a 67).
- 35 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí je aktem, který může být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU.

K aktivní legitimaci žalobkyň

- 36 Podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU platí, že každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.
- 37 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nejsou adresáty napadeného rozhodnutí, považuje Tribunál za vhodné nejprve zkoumat, zda se jich toto rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká.

– K bezprostřednímu dotčení žalobkyň

- 38 Je třeba připomenout, že podmínka uvedená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle které fyzická nebo právnická osoba musí být bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, vyžaduje splnění dvou kumulativních podmínek, a to zaprvé, aby napadené opatření bezprostředně zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce, a zadruhé, aby jeho adresátům pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou posuzovací pravomoc, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z unijní právní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (viz usnesení ze dne 10. března 2016, *SolarWorld v. Komise*, C-142/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:163, bod 22 a citovaná judikatura).
- 39 Pokud jde o první podmínku, která se týká bezprostředních následků pro právní postavení jednotlivce, je třeba uvést, že napadené rozhodnutí má za následek to, že se již nebude vybírat antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272, zmíněným v TARIC, z dovozu dotyčného výrobku vyrobeného společnostmi Hubei, tj. z dovozu, který bude konkurovat výrobkům uváděným na unijní trh žalobkyněmi.
- 40 Je pravda, jak zdůrazňuje Komise, že již bylo rozhodnuto, že pouhá skutečnost, že akt může mít vliv na materiální situaci žalobce, nepostačuje k tomu, aby mohl být tento akt považován za akt, který se žalobce bezprostředně dotýká, a že subjekt, který tvrdí, že akt ovlivní jeho postavení na trhu, může opravňovat k podání žaloby podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU pouze existence zvláštních okolností (usnesení ze dne 21. září 2011, *Etimine a Etiproducs v. ECHA*, T-343/10, EU:T:2011:509, bod 41).
- 41 V projednávané věci se však napadené rozhodnutí dotýká žalobkyň nejen s ohledem na jejich materiální situaci, mimo jiné jelikož výrobky vyrobené společnostmi Hubei představují podle informací poskytnutých žalobkyněmi a nezpochybněných Komisí významnou část čínského dovozu do Unie, ale také s ohledem na jejich právní situaci v souvislosti s postupem vedoucím k přijetí antidumpingových opatření týkajících se dotyčného výrobku.
- 42 Zejména je třeba zdůraznit, že stížnost vedoucí k přijetí nařízení č. 926/2009 a žádost o přezkum vedoucí k přijetí prováděcího nařízení 2015/2272 byly předloženy Výborem na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky jménem výrobců, ke kterým náleží žalobkyně. Obě tato řízení vyvolaná na stížnost žalobkyň vedla k uložení antidumpingového cla, zejména pokud jde o výrobky vyrobené společnostmi Hubei.
- 43 Napadené rozhodnutí tím, že stanoví, že se antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272 z výrobků vyrobených společnostmi Hubei již nevybírání, přestože žádost o přezkum předložená jménem žalobkyň směřuje k tomu, aby toto clo bylo uloženo, se tudíž žalobkyň bezprostředně dotýká (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:C:1985:119, body 13 až 16; *per analogiam* rovněž viz rozsudek ze dne 28. ledna 1986, *Cofaz a další v. Komise*, 169/84, EU:C:1986:42, bod 30).
- 44 Pokud jde o druhou podmínku bezprostředního dotčení, která se týká posuzovací pravomoci svěřené adresátům napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout, že členské státy musí v zásadě uplatnit opatření přijatá prostřednictvím kódů a doplňkových kódů TARIC za účelem jednotného provádění společného celního sazebníku. Komise ostatně ve svých písemnostech potvrdila, že vnitrostátní celní orgány od vytvoření doplňkového kódu TARIC C 129 již výběr antidumpingového cla z výrobků vyrobených společnostmi Hubei neprovádí. Je tudíž třeba konstatovat, že vnitrostátní celní orgány neměly v projednávaném případě žádnou posuzovací pravomoc.
- 45 Z toho plyne, že se napadené rozhodnutí žalobkyň dotýká bezprostředně.

– K osobnímu dotčení žalobkyň

- 46 Na základě judikatury mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí tvrdit, že jsou osobně dotčeny ve smyslu článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU pouze tehdy, pokud jsou tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát tohoto rozhodnutí (rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 197, bod 223, a ze dne 15. září 2016, Unitec Bio v. Rada, T-111/14, EU:T:2016:505, bod 29).
- 47 Navíc je třeba připomenout, že v případě, kdy je žaloba podána několika žalobci, je tato žaloba přípustná, pokud je jeden z nich aktivně legitimován. V takovém případě není namístě zkoumat aktivní legitimaci ostatních žalobců (rozsudek ze dne 26. listopadu 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi v. Komise, T-462/13, EU:T:2015:902, bod 34; v tomto smyslu rovněž viz rozsudek ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise, C-313/90, EU:C:1993:111, body 30 a 31).
- 48 V projednávaném případě je třeba uvést, že kromě žádosti o přezkum podané jménem žalobkyň, jejichž stížnosti stály na jejím počátku, bylo oněch šest výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku a u nichž se během řízení uskutečnily inspekce na místě, žalobkyněmi (bod 21 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/2272). Tito výrobci zařazení do vzorku, na které se konkrétně vztahuje prováděcí nařízení 2015/2272, představovali přibližně 55 % celkového prodeje nezávislým odběratelům v Unii (bod 12 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/2272). Všichni z nich odpověděli na dotazníky zasláné Komisí (bod 20 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/2272). Údaje takto shromážděné Komisí umožnily zjistit, zda existuje nebezpečí obnovení hrozící újmy (bod 111 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/2272). Stejně úvahy platí i pro počáteční řízení vedoucí k přijetí nařízení č. 926/2009.
- 49 Mimoto je třeba uvést, že podle odhadů žalobkyň v rámci jejich žádosti o projednání věci ve zrychleném řízení, které nebyly Komisí zpochybněny, představoval vývoz společnosti Hubei v roce 2015 přibližně jednu třetinu celkového vývozu dotyčného výrobku do Unie a volná výrobní kapacita společnosti Hubei představovala 20 % až 50 % celkové spotřeby dotyčného výrobku v Unii. Tyto údaje je třeba dát do souvislosti s postavením žalobkyň na trhu v Unii, které představuje přinejmenším v případě šesti výrobců v Unii, kteří byli zařazení do vzorku v rámci přezkumného řízení, 55 % celkového prodeje nezávislým zákazníkům v Unii.
- 50 Z toho vyplývá, že se napadené rozhodnutí, v jehož důsledku se z výrobků vyrobených společností Hubei již nevybírání antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272, osobně dotýká přinejmenším šesti výrobců v Unii, kteří jsou rovněž žalobkyněmi v projednávaném případě a kteří byli v rámci přezkumného řízení zařazení do vzorku a uskutečnily se u nich inspekce na místě, přičemž toto řízení bylo zahájeno jejich jménem a s přihlédnutím k jejich stížnostem a vedlo k zohlednění jejich specifické situace (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, Timex v. Rada a Komise, 264/82, EU:C:1985:119, body 13 až 16).
- 51 Dále je třeba připomenout, že žalobkyně byly vedlejšími účastnicemi řízení před Tribunálem a hlavními účastnicemi řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35). Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí může být rovněž považováno za opatření ke splnění povinností vyplývajících z těchto rozsudků (viz bod 33 výše), tato okolnost může rovněž žalobkyně individualizovat.
- 52 Z toho vyplývá, že žalobkyně jsou napadeným rozhodnutím osobně dotčeny, a tudíž mají aktivní legitimaci, aniž je nezbytné určit, zda je toto rozhodnutí aktem s obecnou působností, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.

53 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba žalobu prohlásit za přípustnou.

K věci samé

- 54 Žalobkyně ve svém jediném žalobním důvodu tvrdí, že napadené rozhodnutí postrádá právní základ a porušuje čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 a jeho přílohu, jelikož Komise chybně rozšířila záběr rozsudků ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35). Toto nařízení, které vstoupilo v platnost dne 9. prosince 2015, nahradilo nařízení č. 926/2009. Není právním základem pro uložení antidumpingového cla na dotyčný výrobek pocházející z Číny. Žalobkyně dále uvádějí, že čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 a jeho příloha stanoví, že společnost Hubei musí být zapsána na seznam podniků spadajících pod doplňkový kód TARIC A 950. Napadeným rozhodnutím Komise vyškrtla společnost Hubei z tohoto seznamu. Komise přitom mohla přijmout napadené rozhodnutí pouze tehdy, pokud by tyto rozsudky zrušily rovněž prováděcí nařízení 2015/2272 v rozsahu, v němž se týká společnosti Hubei. Tak tomu však nebylo. Výroky těchto rozsudků se vztahují pouze na nařízení č. 926/2009. Rozšíření účinků těchto rozsudků nad rámec zrušení nařízení č. 926/2009 je podle názoru žalobkyň v rozporu s judikaturou. Žalobkyně se zaměřují mimo jiné na rozsudek ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101). Vyvozují z něj, že napadené rozhodnutí se nemohlo opírat o rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), jelikož tyto rozsudky nezrušily prováděcí nařízení 2015/2272. Napadené rozhodnutí tedy postrádá právní základ. Rovněž porušuje čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 a jeho přílohu.
- 55 Kromě toho, i kdyby povinnost Komise podle čl. 266 prvního pododstavce SFEU provést rozsudky ze 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), zahrnovala povinnost zrušit antidumpingové clo uložené společnosti Hubei prováděcím nařízením 2015/2272 – což žalobkyně netvrdí – musela by Komise přijmout nařízení, kterým se mění nebo zrušuje toto nařízení. Vyplývá to z právní zásady, podle které akt může být zrušen pouze aktem stejné povahy. Kdyby se Komise rozhodla zrušit prováděcí nařízení 2015/2272, musela by respektovat práva žalobkyň na obranu, konzultovat členské státy a podrobněji vysvětlit své důvody. Takové rozhodnutí navíc spadá do pravomoci kolegia komisařů, a nikoli GŘ pro daně a celní unii Komise.
- 56 Žalobkyně dodávají, že argument Komise, rozvinutý v její žalobní odpovědi, podle kterého nahradila čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272, je neopodstatněný. Pouze přijetí nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení 2015/2272, by umožnilo nahradit toto ustanovení. V každém případě, i kdyby Komise mohla změnit prováděcí nařízení 2015/2272 změnou v TARIC, napadené rozhodnutí by bylo protiprávní z důvodu porušení zejména práva žalobkyň na obranu a povinnosti uvést odůvodnění. Navíc, v rozporu s tvrzením Komise, nařízení č. 2658/87 neposkytuje nezbytný právní základ pro přijetí napadeného rozhodnutí, které je v rozporu s platným antidumpingovým nařízením, tedy s nařízením, jehož platnost nevypršela, které nebylo zrušeno unijním soudem nebo jinak zrušeno.
- 57 Komise tvrdí, že vzhledem k tomu, že Tribunál zrušil zpětně antidumpingové clo na dovoz dotyčného výrobku vyrobeného společností Hubei, uložené nařízením č. 926/2009, zrušení se nutně vztahuje na clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272. Antidumpingové clo, které se považuje za neexistující, nemůže být ponecháno v platnosti nařízením, kterým se provádí přezkum opatření před pozbytím platnosti. Nově vytvořený kód TARIC informuje celní orgány a hospodářské subjekty o tomto závěru. Judikatura citovaná žalobkyněmi není relevantní, neboť mluví na jinou právní situaci.

- 58 Pokud jde o údajné porušení čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272, to je v rozporu s odůvodněním uvedeným v žalobě, podle kterého Komise protiprávně osvobodila dovoz výrobků společnosti Hubei od antidumpingového cla, uloženého prováděcím nařízením 2015/2272. Takové osvobození totiž nutně znamená, že byl čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 nahrazen ustanovením jiného aktu. Mezi těmito dvěma ustanoveními tedy nemůže existovat žádný rozpor. Může být porušena pouze norma vyšší právní síly, ale žalobkyně na takovou situaci nepoukazuje.
- 59 Pokud jde o povinnost opírat se o určitý právní základ, Komise zdůrazňuje, že podle nařízení č. 2658/87 je povinna zavést, aktualizovat, spravovat a zveřejňovat databázi TARIC. Nařízení č. 2658/87 tedy poskytuje právní základ pro zveřejnění kódu TARIC dotčeného v projednávaném případě. Komise se nemusela dovolávat článku 266 SFEU k přijetí závazného právního aktu, jelikož veškeré právní účinky na dovoz výrobků vyrobených společnostmi Hubei vyplývaly z rozsudku ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35). Přezkum antidumpingových opatření před pozbytím platnosti nemohl zachovat, natož „vzkřísit“ antidumpingové clo považované za clo, které nikdy neexistovalo.
- 60 Komise dodává, že v rozporu s tím, co podle všeho žalobkyně naznačují, bylo antidumpingové clo z dovozu dotyčného výrobku vyrobeného společnostmi Hubei zrušeno v právním řádu unijními soudy. Je tedy neopodstatněné tvrdit, že čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/2272 může být nahrazen pouze přijetím jiného nařízení. V každém případě se žalobkyně nedovolávají žádného porušení nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)]. Pokud jde o porušení procesních povinností, jehož se žalobkyně dovolávají, žalobkyně neprokázaly, že správní řízení mohlo vést k jinému výsledku.
- 61 Zaprvé je třeba připomenout, že zrušující rozsudek je nutně spojen se zpětným účinkem, jelikož zjištění protiprávnosti se vrací zpět k datu, kdy zrušený akt vstoupil v platnost (rozsudek ze dne 26. dubna 1988, Asteris a další v. Komise, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 30; v tomto smyslu rovněž viz rozsudek ze dne 12. února 2008, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, bod 61). V projednávaném případě bylo nařízení č. 926/2009 zrušeno v rozsahu, v němž se týká společnosti Hubei, s účinkem *ex tunc*, což znamená, že se má se za to, že toto nařízení nikdy ve vztahu k této společnosti nezakládalo účinky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 48).
- 62 Zadruhé, pokud jde o prováděcí nařízení 2015/2272, toto nařízení bylo přijato po přezkumném řízení na základě čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 11 odst. 2 nařízení 2016/1036). Podle tohoto ustanovení konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let po uložení nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, „pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti“. V tomto rámci může Komise platná opatření buď ponechat v platnosti, nebo je nechat pozbýt platnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. května 2012, Dow Chemical v. Rada, T-158/10, EU:T:2012:218, bod 43). Účelem tohoto ustanovení proto není poprvé uložit antidumpingová opatření, ale v případě potřeby zachovat antidumpingová opatření, která jsou v platnosti a jejichž platnost se blíží k řádnému konci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. února 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, body 65 až 67, a ze dne 24. září 2008, Reliance Industries v. Rada a Komise, T-45/06, EU:T:2008:398, bod 94). V bodě 122 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/2272 se proto uvádí, že „by antidumpingová opatření vztahující se na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů pocházejících z [Číny] uložená nařízením [...] č. 926/2009 měla být [...] ponechána v platnosti“.

- 63 Zatřetí, i když je pravda, že prováděcí nařízení 2015/2272 pouze ponechává v platnosti opatření původně uložená nařízením č. 926/2009, právě prováděcí nařízení 2015/2272, a zvláště jeho výrok a příloha uvedeného nařízení, které stanoví, že se ukládá antidumpingové clo mimo jiné na dovoz výrobků vyrobených společnostmi Hubei, slouží jako právní základ pro výběr antidumpingového cla. Výňatky z TARIC, které byly předloženy jako příloha k žalobě, výslovně zmiňují prováděcí nařízení 2015/2272 jako základ pro výběr antidumpingového cla z dotyčného výrobku. Totéž platí pro oznámení týkající se rozsudku ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), zveřejněného Komisí dne 9. září 2016 (viz bod 32 výše).
- 64 Vzhledem k tomu, že prováděcí nařízení 2015/2272 nebylo zrušeno rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), svědčí mu v zásadě domněnka legality (viz judikatura uvedená v bodě 29 výše). Kromě toho je třeba připomenout, že obecná závaznost, kterou má zrušující rozsudek, nemůže vést ke zrušení aktu, který nebyl předložen unijnímu soudu k přezkumu, a to ani v případě, že je stížen stejnou protiprávností (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. září 1999, Komise v. AssiDomän Kraft Products a další, C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 54, a ze dne 15. února 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, bod 26).
- 65 Z toho vyplývá, že zrušení nařízení č. 926/2009 v rozsahu, v němž se týká společnosti Hubei, nemůže automaticky vést k odstranění ustanovení prováděcího nařízení 2015/2272, která nebyla zrušena unijním soudem, z unijního právního řádu.
- 66 Začtvrté je třeba připomenout, že podle článku 266 SFEU přísluší dotyčnému orgánu zejména zabránit tomu, aby jakýkoli akt určený k nahrazení zrušeného aktu nebyl stížen stejnými nesrovnalostmi, jaké byly zjištěny ve zrušujícím rozsudku (rozsudky ze dne 14. září 1999, Komise v. Domän Kraft Products a další, C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 56, a ze dne 29. dubna 2004, IPK-München a Komise, C-199/01 P a C-200/01 P, EU:C:2004:249, bod 83). Soudní dvůr rovněž poukázal na případnou povinnost orgánů zrušit akty přijaté po zrušeném aktu (rozsudek ze dne 26. dubna 1988, Asteris a další v. Komise, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 30). Ve stejném smyslu Tribunál rozhodl, že je třeba zrušit akty, které jsou založeny na již zrušených aktech a které by proto měly být odstraněny z unijního právního řádu (rozsudek ze dne 18. září 2015, HTTS a Bateni v. Rada, T-45/14, nezveřejněný, EU:T:2015:650, body 46 až 48). Dále ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 175 až 177), Soudní dvůr rozhodl, že nařízení o přezkumu je neplatné „ve stejném rozsahu“ jako nařízení, kterým bylo uloženo počáteční antidumpingové clo, když mu obě nařízení byla předložena k posouzení platnosti.
- 67 S ohledem na tyto skutečnosti a zejména na to, že účelem prováděcího nařízení 2015/2272 bylo uložit opatření podobná opatřením uloženým nařízením č. 926/2009, aby se zachovaly jejich účinky, a že opatření uložená nařízením č. 926/2009 byla následně zrušena rozsudky ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), a ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), mohla se Komise oprávněně domnívat, že splnění povinností vyplývajících z těchto rozsudků podle článku 266 SFEU obnáší, že se z výrobků vyrobených společnostmi Hubei již nemá vybírat antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272.
- 68 Nicméně, jak podpůrně tvrdí žalobkyně, vzhledem k tomu, že prováděcímu nařízení 2015/2272 v zásadě svědčí domněnka legality, měla ho Komise změnit nebo zrušit jiným nařízením.
- 69 Je totiž třeba připomenout, že v souladu s pravidlem rovnocennosti právních forem, které odpovídá obecné právní zásadě, se právní forma použitá při oznámení aktu třetím osobám musí použít na všechny následné změny uvedeného aktu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. dubna 2004, Parlament v. Ripa di Meana a další, C-470/00 P, EU:C:2004:241, bod 67; ze dne 21. července 1998,

Mellett v. Soudní dvůr, T-66/96 a T-221/97, EU:T:1998:187, bod 136; ze dne 17. května 2006, Kallianos v. Komise, T-93/04, EU:T:2006:130, bod 56, a ze dne 14. prosince 2006, Gagliardi v. OHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŮ MANU MANU), T-392/04, nezveřejněný, EU:T:2006:400, bod 53].

- 70 V projednávaném případě je třeba zejména uvést, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 14 odst. 1 nařízení 2016/1036), který je součástí „obecných ustanovení“, se antidumpingové clo „ukládá nařízením a vybírají [ho] členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízením o uložení daného cla“. Tak tomu bylo v případě antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením 2015/2272, pokud jde o výrobky vyrobené společností Hubei. Rovněž je třeba připomenout, že Komise má pravomoc přijímat, měnit nebo rušit antidumpingová opatření.
- 71 Z toho vyplývá, že nevybírání antidumpingového cla od určité společnosti, které bylo uloženo nařízením, jež nebylo zrušeno ani prohlášeno za neplatné unijním soudem, musí být obvykle dosaženo také nařízením. V projednávaném případě přitom Komise tím, že vytvořením doplňkového kódu TARIC s konečnou platností stanovila nevybírání antidumpingového cla z výrobků vyrobených společností Hubei, jehož výběr vyplýval z prováděcího nařízení 2015/2272, porušila pravidlo rovnocennosti právních forem.
- 72 Je třeba rovněž uvést, jak správně zdůrazňují žalobkyně ve svých písemnostech, že dodržení pravidla rovnocennosti právních forem mělo vést nejen k předložení věci kolegiu komisařů Komise, ale také k vyžádání si stanoviska od výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 15 odst. 1 nařízení 2016/1036), jak tomu bylo v souvislosti s přijetím prováděcího nařízení 2015/2272. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podle čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 11 odst. 6 nařízení 2016/1036) se antidumpingová opatření zruší nebo ponechají v platnosti podle čl. 11 odst. 2 „přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3“ téhož nařízení. Stejně tak čl. 9 odst. 4 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 9 odst. 4 nařízení 2016/1036) stanoví, že Komise uloží konečné antidumpingové clo přezkumným postupem. Tento výbor a tento přezkumný postup stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. 2011, L 55, s. 13). Postupy této kontroly ze strany členských států musí být jednoznačné a musí odrážet institucionální požadavky Smlouvy o FEU (bod 5 odůvodnění nařízení č. 182/2011). Konzultace výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 je proto důležitá nejen z procesního hlediska, ale také z hlediska institucionálních požadavků Smlouvy o FEU.
- 73 Kromě toho je třeba zdůraznit situaci právní nejistoty vyplývající z napadeného rozhodnutí, na kterou ostatně poukazují i žalobkyně ve svých písemnostech. Hospodářské subjekty, včetně žalobkyň, které analyzují unijní právní úpravu, jsou totiž na straně jedné nuceny zohlednit prováděcí nařízení 2015/2272, které nebylo zrušeno ani prohlášeno za neplatné unijním soudem, ani nebylo zrušeno jiným nařízením, a tudíž antidumpingové clo uložené tímto nařízením. Na druhé straně doplňkový kód TARIC C 129 vede k závěru, že se antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením 2015/2272 nevztahuje na výrobky vyrobené společností Hubei. To vyvolává zjevný rozpor, který uvádí hospodářské subjekty, včetně žalobkyň, do situace právní nejistoty.
- 74 Mimoto, i když je právní výklad obhajovaný Komisí v projednávané věci možné vyvodit z odkazu na rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), v poznámce pod čarou k doplňkovému kódu TARIC C 129, dodržení pravidla rovnocennosti právních forem by učinilo odůvodnění Komise v tomto ohledu jasnější.
- 75 Nadto je třeba připomenout, že unijní orgány se již v jiných řízeních rozhodly změnit nebo zrušit nařízení o přezkumu, které ponechalo v platnosti antidumpingová opatření, po zrušení nařízení, které předcházelo tomuto nařízením o přezkumu. Tak tomu bylo zejména v případě nařízení Rady (ES) č. 989/2009 ze dne 19. října 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 661/2008 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska (Úř. věst. 2009, L 278,

s. 1), jehož se dovolávala Komise na jednání. Toto nařízení bylo přijato v návaznosti na rozsudek ze dne 10. září 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada (T-348/05, nezveřejněný, EU:T:2008:327). V tomto rozsudku Tribunál zrušil nařízení, které předcházelo nařízení o přezkumu, a sice nařízení Rady (ES) č. 945/2005 ze dne 21. června 2005, kterým se po částečném prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 mění nařízení (ES) č. 658/2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska a nařízení (ES) č. 132/2001 týkající se uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího mimo jiné z Ukrajiny (Úř. věst. 2005, L 160, s. 1), které rozšířilo škálu výrobků, na které se vztahovala antidumpingová opatření. Na základě tohoto rozsudku se Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem rozhodla přijmout nařízení č. 989/2009, kterým bylo se zpětnou platností zrušeno nařízení Rady (ES) č. 661/2008 ze dne 8. července 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska v návaznosti na přezkum před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 a na částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. 2008, L 185, s. 1), týkající se podniku, který vystupoval v řízení před Tribunálem jako žalobce, stran výrobků, na které se vztahovalo zrušení. Rada v tomto rámci rovněž vytvořila zvláštní doplňkový kód TARIC pro podnik, který vystupoval v řízení před Tribunálem jako žalobce. V důvodové zprávě přiložené k návrhu nařízení Rady [COM(2009) 493 final] Komise zdůraznila, že tento návrh je činěn „v kontextu plnění povinností vyplývajících z rozsudku Tribunálu“.

- 76 Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba mít za to, že porušení zásady rovnoprávnosti právních forem ze strany Komise představuje nesrovnalost vyžadující zrušení napadeného rozhodnutí.
- 77 Žádný z dalších argumentů Komise nemůže tento závěr zpochybnit. Zejména judikatura, již se Komise dovolává ve svých písemnostech a která se konkrétně týká důsledků porušení práva společnosti na obhajobu v průběhu řízení, je irelevantní. Jak již bylo poznamenáno, rozsah porušení pravidla rovnocennosti právních forem přesahuje rámec dodržení práv žalobkyně na obranu. Kromě toho je třeba odmítnout argumenty Komise, které mají v podstatě podpořit závěr, že žalobkyně nemají žádný zájem na zrušení napadeného rozhodnutí na základě porušení pravidla rovnocennosti právních forem. Jak totiž uvedly žalobkyně na jednání, jejich zájem přinejmenším v první řadě spočívá v uplatnění příslušných ustanovení prováděcího nařízení 2015/2272 na výrobky vyrobené společností Hubei. Komise neposkytla žádné podrobné informace, které by mohly toto konstatování zpochybnit.
- 78 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

- 79 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné poslezně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyním.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 3. června 2016 vyškrtnout společnost Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd ze seznamu společností zapsaných pod doplňkovým kódem TARIC A 950 a zapsat ji pod doplňkový kód TARIC C 129, pro všechny kódy kombinované nomenklatury uvedené v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2272 ze dne 7. prosince 2015**

o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009, se zrušuje.

- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. a dalšími žalobkyněmi, jejichž jména jsou uvedena v příloze.

Tomljenović

Bieliūnas

Marcoulli

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. října 2018.

Podpisy.